

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ישעיה" – פרק נה

א הוי כל-צמא לכו למים ואשר אין-לו כסף לכו שברו
ואכלו ולכו שברו בלוא-כסף ובלוא מחיר יין וחלב: ב למא
תשקלו-כסף בלוא-לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו
שמוע אלי ואכלו-טוב ותתענג בדשן נפשכם: ג הטו
אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית
עולם חסדי דוד הנאמנים: ד הן עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים: ה הן גוי לא-תדע תקרא וגוי לא-ידעוף
אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל פי פארך:
ו דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: ז יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל-יהוה וירחמהו
ואל-אלהינו כי-ירבה לסלוח: ח פי לא מחשבותי
מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: ט פי-גבהו

שָׁמַיִם מֵאֶרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדְרָכֵיכֶם וּמַחְשַׁבְתִּי
מִמַּחְשַׁבְתֵיכֶם: י כִּי פֶאֶשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם
וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאֶרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ
וְנָתַן זֶרַע לְזֶרַע וְלֶחֶם לְאֹכְלֵי: יא כֵּן יִהְיֶה דְבַרִּי אֲשֶׁר יֵצֵא
מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חִפְצָתִי
וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו: יב כִּי־בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּוְבְלוּ
הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רְנָה וְכָל־עֵצֵי הַשָּׁדָה
יִמְחֲאוּ־כֶף: יג תַּחַת הַנְּעֻצוּץ יַעֲלֶה־כְרוֹשׁ תַּחַת וְתַחַת הַסֶּרֶפֶד
יַעֲלֶה הַדָּם וְהָיָה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת:

ספר "ישעיה" – פרק נו

א כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוּבָה
יִשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצְדָקָתִי לְהַגָּלוֹת: ב אֲשֶׁר־י אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת
וּבֶן־אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יְדוֹ מִמַּעֲשׂוֹת
כָּל־רָע: ג וְאֶל־יֹאמְרֵי בְּנֵי־הַנֶּכֶר הַנְּלֹוּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַבְּדִיל
יַבְדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל־יֹאמְרֵי הַסֹּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יַבֵּשׁ:
ד כִּי־כֹה ו אָמַר יְהוָה לְסֹרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי
וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצָתִי וּמִחְזִיקִים בְּבְרִיתִי: ה וְנָתַתִּי לָהֶם

בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם
אֶתֶן-לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת: וּבְנֵי הַנֶּכֶד הַגְּלוּיִם עַל-יְהוָה
לְשָׂרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת-שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ לְעֲבָדִים כָּל-שִׁמְר
שִׁבְת מִחֻלּוֹ וּמִחֻזְיָקִים בְּבְרִיתִי: ז וְהִבִּיאֹתִים אֶל-הַר קָדְשִׁי
וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלְתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל-מִזְבְּחִי
כִּי בֵיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים: ח נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוָה
מִקְבֵץ גְּדָחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עָלָיו לְנִקְבְּצוֹ: ט כָּל חֵיתוֹ
שָׂדֵי אֶתִּיו לֶאֱכֹל כָּל-חֵיתוֹ בַּיַּעַר: י צַפּוּ צַפּוּ עוֹרִים כֹּלָם לֹא
יִדְעוּ כֹלָם כָּלִבִּים אֱלֹמִים לֹא יוֹכְלוּ לְנַבַּח הַזִּים שֹׁכְבִים
אֲהַבִּי לָנוּם: יא וְהַכְּלָבִים עַיִן-נֶפֶשׁ לֹא יִדְעוּ שְׁבַעָה וְהִמָּה
רְעִים לֹא יִדְעוּ הַבֵּין כֹּלָם לְדַרְכָּם פָּנוּ אִישׁ לְבַצְעוֹ מִקְצֵהוּ:
יב אֶתִּיו אֶקְחָה-יַיִן וְנִסְבָּאָה שִׁכָר וְהָיָה כִּזְהָ יוֹם מִחָר גְּדוֹל
יִתֵּר מְאֹד:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה - נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דניאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)